

Bad Gong.ttf

Bad Gong

V Ľázare ďal istý miň menom Kornélius, otočník hoharty, avanej Ťačká. Bol nábožný a behobojný s celým svojím domom. Dával vela almužen lúdi a učastničen sa moblil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo viberi Božieho anjela, ako prichádza k nemu a ozovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadal a prečítal si povedal: „že je, pane?“ Odpovedal mi: „Etoje moblity a twoje almužen vystípli pred Božiu tvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli miňou do Joppe a zavolaj si Žimona s priemerom Peter, býva u isteho Žimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolal si dvech diakov a nábožného vojaka z tých, čo mi boli podriadení, včerajšie im porozprával a posielal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vystípl okolo poltívnia na strechu mobliti sa. Keď vyleadol, chcel juť. Kým mi pripravovali, podel do vytrázenia. Divel otvorené neboli a zosipovali akusi nádebu, ale veľké prečírevalo, spúštané za čtyri rohy na zem. Boli u nej včetných bríky čiernečovou, zemeplazcov a nebeské vtáctivo. I zaznel mi hlas: „Peter, voda, zabilas a jede!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, pane, vod sam nijak nejdelen nij požkumané a nečisti.“ Ale hlas sa mi roval znova, druhý raz: „že Boh ciutil, ty nezvyčaj požkumaný.“ Toto sa opakovalo tri razy a hrad bola nádeba vrata do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za ľah, ktorý viedel, zastali pri bráne miň, ktorých posielal Kornélius, a doprovádzali sa na Žimona dom. Zavolali a pyrali sa, a tam býva Žimon s priemerom Peter. Ako Peter premýšľal o viberi, Dích mi povedal: „Hľadajú tia traja miňi. Voda teda, súd delu a bez vähania chôd s nimi, lebo som ich ja posiel.“ Peter si ďal k miňom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Slovenský Kornélius, spravodlivý a behobojný miň, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, bosal polyn od sväteho anjela aby si ťa posaval do domu a vypočíti twoje slová.“ Zavolal ich teda dniu a pochádzil. Na druhý deň voda a čiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevali. V Čalci deň prispiel do Ľázarey. Kornélius ich iš čakal spolu s pozvanými pribúsenými a najbližšimi priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mi vystípl u ústretu, podel mi k nehná a poklanil sa. Ale Peter ho odvihal a povedal mi: „Voda, aj ja som len ľovek.“ Ako sa s ním rozprával, vodil dniu a našiel tam mnoho ehramáždených. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie opaľať ani očratuň s cibincom. Ale my Boh ukázať, že nemám nikoho nazývať požkumaným alebo nečistým ľudom. Peter som prišiel bez vähania, keď ste ma posvali.“ Kornélius povedal: „Sú to čtyri dni práve o tieto hodiny, čo som sa s tretej hodine popoludní moblil vo svojom dome. Tu predča množi zasad miň v bielom odevu a povedal mi: „Kornélius, twoje moblity je vyslyšaná a Boh si spomenul na twoje almužen. Počíti teda do Joppe a zavolaj si Žimona s priemerom Peter, býva u domu garbiara Žimona pri mori.“ Jiného som teda podel po ňe a ty si dobre urobil, že si prídel. A teraz sme my včetných tu pred Božej tvárou, aby sme vyspali včetnho, čo ti Pán pribázał. Velič Peter otvoril ústa a povedal: „Načasaj poznávam, že Boh neobráňa nikomu, ale v každom národe mi je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivosť. Synom Israela zoskal slove a zvestoval počet sŕdeca Ježiša Krista; on je Ďárom včetných: Vy viete, čo sa počnúci od Galilej po kroty, ktorý hľasal Ján, diele po celej Židovskej; ale Boh posunzel Ježiša z Nazareta Dúhom Štátym a močoi a on chodil, dobre robil a inšpirával včetných posledníctvých diablon, lebo bol s ním Boh. A my sme včetní včetných, že urobil v judejskej krajinnej i v Jeruzaleme. Ale zaviedli ho na brehu a zabili. Boh ha treťichu lúka vlezriečiel a bol mi, aby sa zjavil – nie včetnými lúdkami, ale svedkom, ktorých Boh vypel užil, nám, čo sme s ním po jeho smrťovostiach febli a pili. A pribázał nám, aby sme lúdku hľasali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanoviť za súdci ľudových i nárovcov. Jenom vyláčavať včetných preoci svedectvo, že pre jeho meno dosiahnu odpustenie hriechov každéj, ktorá u neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostípl Dúch Štátý na včetných, čo počivali slove. A veriaci s obrazky, čo gríšili s Peterom, čakali, že sa Dar Ducha Štátice vyleial aj na počarov, lebo ich počivali hovorit jazykmi a velebit Boha. Velič Peter povedal: „Možec ešte niekoľko zadrániť, aby boli vobec pochovaní ti, že dostali Ducha Štátice tak ako my!“ A rozhádzal ich pokravat o meno Ježiša Krista. Počas ho prosili, aby si nich niekoľko sú zoskal.